

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 6. februar 2013
Enhed: Sundhedsjura og læ-
gemiddelpolitik
Sagsbeh.: DEPMAKI
Sags nr.: 1206548
Dok nr.: 1143473

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 25. januar 2013 stillet følgende spørgsmål nr. 5 (L 94) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Sophie Løhde (V).

Spørgsmål nr. 5:

"Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, at der alene forventes et "mindre antal" sager, for så vidt angår forslagens bestemmelse om midlertidig virksomhedsindskrænkning eller autorisationsfratagelse ved manglende sagsoplysning. Kan ministeren på den baggrund bekræfte, at en opretholdelse af den almindelige ulovhjemlede adgang til at påklage Sundhedsstyrelsens afgørelser ikke vil medføre en betydelig ekstra arbejdsbyrde, men vil tilgodese hensynet til den fornødne retssikkerhed for den enkelte sundhedsperson, og at patientsikkerheden kan sikres ved, at en klage ikke kan have opsættende virkning for Sundhedsstyrelsens afgørelse?"

Svar:

Idet jeg henviser til mit svar på spørgsmål nr. 4 (L 94) kan jeg bekræfte, at det må forventes, at det kun vil være nødvendigt for Sundhedsstyrelsen i et mindre antal sager anvende de foreslåede tilsynsforanstaltninger som følge af en sundhedspersons manglende fornødne medvirken til oplysningen af en tilsynssag. Tilsvarende kan må der også forventes et mindre antal klager over Sundhedsstyrelsens afgørelser på dette område til Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse.

I det jeg henviser til pkt. 3.2. i de almindelige bemærkninger til L 94 og mit svar på spørgsmål nr. 1 (L 94) kan jeg oplyse, at baggrunden for at afskære klageadgangen særlig begrundes i hensynet til at følge den generelle systematik i autorisationsloven. Således er den almindelige ulovbestemte adgang til at påklage Sundhedsstyrelsens tilsynsforanstaltninger til ministeren generelt blevet afskåret for de berørte sundhedspersoner. Det gælder lige fra afgørelser om skærpet tilsyn efter sundhedsloven til afgørelser om arbejdsforbud og midlertidig autorisationsfratagelse efter autorisationsloven.

Reglerne, der generelt har afskåret adgangen til at påklage Sundhedsstyrelsens afgørelser om tilsynsforanstaltninger til ministeren, trådte i kraft den 1. januar 2011, efter at Folketinget i 2010 enstemmigt havde vedtaget et lovforslag (L 130) fremsat af indenrigs- og sundhedsminister, Bertel Haarder (V), om et nyt patientklagesystem, mulighed for at klage over sundhedsvæsenets sundhedsfaglige virksomhed og forenkling af reglerne om tilsynsforanstaltninger.

En eventuel mulighed for at påklage Sundhedsstyrelsens afgørelser i denne sammenhæng ville således bryde med systematikken i autorisationsloven og sundhedsloven i øvrigt.

Jeg kan afslutningsvis oplyse, at Sundhedsstyrelsen efter de gældende regler i autorisationslovens § 6, stk. 3, i de såkaldte egnethedssager kan meddele en sundhedsperson arbejdsforbud, indtil sundhedspersonen har bidraget til sagsoplysningen i overensstemmelse med styrelsens påbud herom. Et arbejdsforbud har i realiteten samme virkning som en midlertidig autorisationsfratagelse. Et arbejdsforbud kan ikke påklages efter den gældende § 6, stk. 4.

Den foreslåede § 8, stk. 4, der afskærer adgangen til at klage til ministeren over tilsynsforanstaltninger for manglende medvirken til oplysning af tilsynssager vedrørende enten faglig virksomhed eller egnethed, indebærer derfor reelt kun en ændring for de sundhedspersoner, der ikke medvirker til oplysning af en tilsynssag om vedkommendes faglige virksomhed.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Mads Kirkegaard